

Follow up #1 of 2: Things Learned; Who can expect divine healing

Jatko-osa nro 1 kaksiosaisesta sarjasta; opitut asiat; kuka voi odottaa jumalallista parantumista

Hei kaikki,

Vaikutti hyvältä ajatukselta, johtuen reaktiosta viimeisimpään kirjoitussarjaan, puhua enemmän siitä, milloin uskoa jumalalliseen parantumiseen verrattuna siihen, milloin asia on kiinni uskostamme. Evankeliumeissa näemme parantumisten sijoittuvan jompaankumpaan näistä kahdesta kategoriasta: ihmisten vastaanottama parantuminen oli suvereenia Jumalan liikehdintää tai ihmisten usko sai aikaan heille parantumisen.

Kiinnostuksemme kohdistuu tänään niihin parantumisiin, joissa Jeesus tunnusti ihmisen oman uskon olleen mukana parantumisessa. Minulla on englanninkielinen opetussarja otsikolla "*Healing School*" (suom. parantumiskoulu), joka käsittelee ihmisten uskoa yksityiskohtaisesti sekä sitä, kuinka joskus Herra ohjasi näitä ihmisiä tavalla, jolla heidän uskonsa tuli esiin, mikä johti heidän parantumiseensa; tuo sarja saattaa kiinnostaa lisäymmärryksen saamiseksi. Katsotaanpa muutamia niistä:

1) Sadanpäämiehen palvelija Matt. 8:5-13:ssa ja Lk.7: 1-10:ssa

Tämä mies ymmärsi auktoriteetin eikä halunnut Jeesuksen tulevan ovelle, vaan kehotti Häntä vain sanomaan parantumisen sanan 'Sillä minä itekin olen toisen vallan alainen.' Jeesus sanoi, ettei hän siihen mennessä ollut löytänyt noin suurta uskoa Israelissa.

Mies ymmärsi sekä auktoriteettia että henkilökohtaista parantumis lupausta. Parantumista tarvitsevat ihmiset tarvitsevat henkilökohtaisen lupauksen Herralta koskien heidän parantumistaan. Ehdotukseni on tehdä tuon lupauksen saaminen tärkeimmäksi prioriteetiksi sijoittamalla aikaa ja vaivannäköä Hänen edessään pysyttelemiseen, kunnes Hän antaa sanan asiasta.

2) Verenvuodosta kärsinyt nainen Matt. 9: 20-22:ssa, Mk. 5:25-34:ssa, Lk 8: 43-48:ssa

Markuksen evankeliumi tarjoaa eniten yksityiskohtia kertoen meille jakeissa 27-28: "Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa; sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi".' Ja heti hänen verensä lähde kuivui..."

Kun hän oli kuullut, että kyseessä oli Jeesus – se oli naisen uskon kohta. Nainen sai ilmestyksen kuullessaan Hänen muista ihmeistään, että hän parantuisi – hänellä oli tuo ilmestys sisällään, ja sitten hän toimi sen pohjalta. Jeesus sanoi: 'Sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi.'

3) Kaksi sokeaa miestä, jotka löydetään vain Matt. 9: 27-31:ssä

He kutsuivat Jeesusta Daavidin pojaksi, mikä oli Messiaalle annettu nimitys. Missä vain näemme ihmisten kutsuvan Jeesusta 'Daavidin pojaksi', näemme sen pysäyttävän Hänet välittömästi. Ja myös joka kerran Hän koettelee heitä nähdäkseen, käyttävätkö ihmiset nimitystä yleisnimityksenä, vai uskovatko he todella Hänen olevan Daavidin poika, Messias. Jos he osoittavat saaneensa todellisen ilmestyksen siitä, että Hän on Messias, Hän kohtaa heidät heidän uskonsa kohdalla. Nämä kaksi sokeaa miestä ovat ensimmäinen niistä kolmesta esimerkistä, joita katsomme ja joissa Häntä kutsuttiin 'Daavidin pojaksi'.

Kun nämä kaksi miestä saivat Jeesuksen huomion kutsumalla Häntä Daavidin pojaksi, Jeesus koetteli heitä: "Uskotteko, että minä voin sen tehdä?" Kun he vastasivat: "Uskomme, Herra." Jeesuksen tarvisi tietää vain se – he kutsuivat Häntä Herraksi. Hänen vastauksensa oli tunnustaa heidän uskonsa: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan." Ja välittömästi he parantuivat. Hänen ohjeensa oli olla kertomatta kenellekään liittyi enemmän kuin mihinkään muuhun sen tosiasian vahvistamiseen, että Hän oli Messias, Daavidin poika. Tapahtukoon teille uskonne mukaan, näyttää olevan punaisena lankana myös meille nykyään. Keskittykää ytimessä olevaan uskoonne, kuten he tekivät. Siinä Hän tulee kohtaamaan teidät. Hänen Herrautensa tunnustamisessa. Lukekaa eteenpäin:

Kanaanilainen vaimo – Matt. 15: 21-28:ssa ja Mk. 7:24-30:ssa meillä on suuren uskon ihminen, joka roomalaisen sadanpäämiehen tavoin ei ollut juutalainen. Nainen kutsuu Jeesusta 'Daavidin pojaksi'

pyytäessään Häntä parantamaan tyttärensä, jota 'riivaaja vaivaa kauheasti'. Opetuslapset kehottivat Jeesusta lähettämään naisen pois, mutta naisen väittäminen ilmestys siitä, että Hän oli juutalainen Messias, kiinnitti Jeesuksen huomion.

Hänen täytyi koetella naista nähdäkseen, kuten noiden sokeiden miesten kohdalla, oliko naisella todella ilmestys siitä, että Hän oli Israelin Messias? Tehdäkseen niin Hän puhui naiselle vertauksen, kuten Hän oli tehnyt niin usein ihmisten kohdalla – ne, joilla oli ilmestys, vastaanottivat suuria totuuksia, kun taas ne, jotka seurasivat Häntä ilman ilmestystä ja omaten taka-ajatuksia, kuuluivat vain kertomuksia siemenistä ja maasta ja sellaista.

"Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille", tuli Hänen vertauksenaan naiselle. Jos naisella oli ilmestys siitä, että Hän todellakin oli Messias, nainen kykenisi vastaamaan vertauksen muodossa, ja hän teki niin: "Niin, Herra; mutta syövähän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä putoavat." Naisella oli se! Hän uskoi aidosti! Jeesus vastasi: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niin kuin tahdot." Ja hänen tyttärensä parani tuossa hetkessä. Tämä oli toinen 'uskonne mukaan' –lausuma, aivan kuten noiden kahden sokean miehen kohdalla. Meiltä jää se huomaamatta – haluamme Jumalan koskettavan meitä, mutta totuus on, että me tarvitsemme ensin ilmestyksen ja sen jälkeen tulee parantuminen.

Viimeinen esimerkki Daavidin pojan aiheuttamasta Jeesuksen pysähtymisestä oli sokea Bartimeus Mk. 10: 46-52:ssa ja Lk. 18: 35-43:ssa Markuksen evankeliumin antaessa sen yksityiskohdan, jota me tänään etsimme.

Teksti sanoo, että kun Bartimeus kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, hän huudahti saadakseen Hänen huomionsa: "Jeesus! Daavidin poika! Armahda minua!" Väkijoukko käski häntä sulkemaan suunsa. Mutta se sai hänet huutamaan yhä lujempaa. Jeesus kuuli hänet ja jakeet 49-50 kertovat meille "Jeesus seisautui" mikä oli kohteliasta ja mahdollisti sokealle miehelle tien raivaamisen Herran luo. Välittömästi Bartimeus "...heitti vaippansa päältä, kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö."

Testi, jota Jeesus käytti selvittääkseen, oliko Bartimeuksen nimitys Daavidin poika –nimitys Hänelle todellinen vai ainoastaan titteli, oli yksinkertainen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Se kuulostaa ilmeisen typerältä kysymykseltä, mutta se oli testi. Halusiko Bartimeus jotakin lihallista kuten rahaa tai sitä, että Jeesus puhuisi jollekulle kaupungissa siitä, että hän saisi asuinpaikan itselleen? Vastasiko Bartimeuksen elämässä haluama asia sitä, että hän kutsui Jeesusta Daavidin pojaksi, Messiaaksi? Eikö Jeesus teekin tätä meille tänään: mitä haluat Minulta? Meidän vastauksemme paljastaa joskus itsekkään sydämemme. Hän vastasi: "Rabbuuni, että saisin näköni jälleen!" Jeesuksen vastaus oli:

"Sinun uskosi on sinut parantanut (tai pelastanut, suom. huom)." Bartimeus seurasi sitten välittömästi Jeesusta opetuslapsena, koska tuo lyhyt vastaus kysymykseen 'Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?' oli tulla parannetuksi, mutta pitkä vastaus oli, että hän halusi iankaikkisen elämän. Hän tiesi, todella tiesi, että Jeesus oli Daavidin poika ja vastasi suurempaan pelastumien ilmestykseen. Juuri siinä paikassa meidänkin tulee olla!

Kaikki nämä kolme esimerkkiä siitä, että ihmiset kutsuivat Jeesusta 'Daavidin pojaksi' osoittavat Jeesuksen koetelleen heidän ilmestystään saadakseen selville, oli se aito. Jokaisen näistä kolmesta täytyi vastata tavalla, joka osoitti, että he todellakin toimivat ilmestyksen perusteella uskoen siihen, että Hän parantaa (tai vapauttaa). Meille se merkitsee, että meidän täytyy palata varhaisimpaan ja ytimessä olevaan ilmestykseen silloin kun me ensimmäisen kerran kohtasimme Jeesuksen. Elämä säilyy tuossa alkuperäisessä ilmestyksessä, kun tiesitte tietävänne, että Jeesus on Herra ja että teidän täytyi vastata tuosta ilmestyksestä käsin - tuo sama ilmestys voi elävöittää uskon sinussa parantumiseen.

Tämä on voinut nyt aika pitkään tänään, mutta käykää uudelleen läpi pointit koskien uskoa – jatkamme muilla esimerkeillä uskosta parantumiseen ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,
John Fenn

Follow up #2 of 2: Things Learned; Who can expect divine healing? Chronic conditions

Jatko-osa nro 2 kaksiosaisesta sarjasta; opitut asiat; kuka voi odottaa jumalallista parantumista; krooniset vaivat

Hei kaikki,

Viime viikolla katsoimme evankeliumeista ihmisiä, jotka osoittivat henkilökohtaista uskoa parantumiseen. Usko muotoutuu, kun sinulla on henkilökohtainen ilmestys itseäsi ja tilannettasi varten. Nooa sai ilmestyksen tulvan tulemisesta, hänen vastauksensa tuohon ilmestykseen ja armoon on usko. Moosekselle kerrottiin, että hän oli Israelin vapauttaja, hänen vastauksensa tuohon ilmestykseen ja armoon on usko. Ilmestys tulee ensin, usko on meidän vastauksemme armon ilmestykseen.

Näyssä ilmestyminen koskien kroonisia vaivoja

Kuuluin erään mega-seurakunnan ylempään henkilöstöön ja siten minulle oli annettu eturivin paikat tiistai-illan jumalanpalvelukseen viikon pituisen kokoussarjan aikana, jolloin joka ilta palveli uusi vierailuva pastori. Kokouksen loppupuolelle tultaessa vierailuva pastori kutsui ihmisiä, jotka sanoivat parantuneensa illan aikana, tulemaan lavalle ja kertomaan siitä.

Huomasin monien todistusten olleen vammautumisia koskevia ja ajattelin: "Isä, paransiko Jeesus vammautumisia evankeliumeissa? Onko vammoista parantuminen edes sovituksessa? En kykene keksimään yhtään tiettyä viittausta vammojen parantamiseen evankeliumeissa" kun nopeasti tutkailin muistiani koskien niitä 23 yksittäistä tapausta, jotka olisivat saattaneet olla vammautumisia.

Yhtäkkiä kaukana oikealla puolellani näin enkelini seisomassa lavan päädyssä ja hän katsoi suoraan minua ja sanoi: "Monet Jeesuksen ja muiden parantamat vaivat olivat vammoja." Ja hävisi. Minulla oli henkilökohtainen intressi tuohon kysymykseen vanhimman poikamme Chrisin takia, koska hän sai syntyessään aivovamman, kun napanuora oli kietoutunut hänen kaulansa ympäri ja vuosien ajan olin yrittänyt kaikkea saadakseni hänet parantumaan, mutta sitä, että vammojen parantaminen olisi mahdollista, en ollut edes harkinnut.

Lauantai-iltana minulla ei ollut mitään virallisia velvollisuuksia ja Barb tarvitsi lepotauon huolehdittuaan Christistä koko viikon ajan, joten vein Chrisin konserttiin, joka pidettiin konferenssin päätteeksi lauantai-iltana. Tuohon aikaan Chris oli 19-vuotias, pyörätuolissa ja työnsin hänet permannelle lavan vierelle ja otin oman paikkani hänen vierellään kääntötuolilla. Jotta hän saattoi nähdä vähän paremmin, työnsin hänet vähän eteeni oikealle puolelleni.

Laulajan laulaessa esitykseen kuuluvien videoiden pyöriessä ympäri areenaa asetetuilla isoilla näytöillä mieleni huomasi mitä hengessäni oli – yhtäkkiä tunsin Jeesuksen läsnäolon hengessäni. Antakaapa kun selitän: tunnen Herran läsnäolon hengessäni 24/7, mutta kun Jeesus itse on Hengessä lähellä, henkeni tunnistaa Hänet ja intensiteetti hengen ihmisessä lisääntyy ja Hänen läsnäolonsa saa mieleni huomaamaan. Olet ehkä kokenut sen myös, mutta ehkä et ole tiennyt, Kuka oli lähellä. Kun huomasin sen, Isä yhtäkkiä avasi silmäni Hänen maailmaansa, ja silmät avoinna saatoin nähdä sekä luonnollisen maailman että Hänen maailmansa, kuten Elisa näki luonnollisen armeijan ja enkeliarmeijan samanaikaisesti 2. Kun. 6: 13-17:ssa.

Katsoin ympärilläni ajatellen, että saattaisin nähdä Hänen kävelevän noiden tuhansien ihmisten joukossa, kun konsertti oli muuttunut 'hip hopista' enemmän vertikaaliseen ja todelliseen ylistykseen & palvontaan. Mutta näin vain enkeleitä. Sanoin: "Herra, tiedän sinun olevan täällä, en voi nähdä sinua. Mutta tiedän, että olet täällä." Yhtäkkiä tunsin Hänen läsnäolonsa takanani ja käännyn katsomaan vasemman olkapääni yli ja näin Hänen kävelevän luokseni seisautuen vasemman olkapääni kohdalla.

Tervehtimättä Herra alkoi vain puhua jatkaen siitä, mihin enkeli oli lopettanut tiistai-iltana: "Monet parantamani vaivat evankeliumeissa olivat vammoja, mutta haluaisin opettaa sinulle joitakin asioita pitkäaikaisista ja kroonisista vaivoista."

"Mutta entäpä vammojen parantaminen? Tarvitsen siitä Raamatun kohdan, Herra." Armollisesti hän liitti mukaan viittaukset raajarikkoihin Matt. 15:30-31:ssa, sanoi, että mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut (mitä kutsumme surkastuneeksi) Mk. 3:1-5:ssä & Lk 6:6:ssa sai vaivansa onnettomuuden takia (mikä oli selvää, kuten Hän viittasi, koska käsi oli 'kuivettunut', oltuaan normaali aiemmin), ja sisällytti tähän Paavalin kuolleesta herättämän ikkunasta kuolemaan pudonneen miehen Apt. 20:9:ssä ja syntymästään raman mutta Apt. 14: 8-10:ssa parannetun miehen.

Ajattelemme kuvina

Tyytyväisenä siihen, että kysymyksiini oli vastattu, Hän siirtyi siihen, miksi oli ilmestynyt minulle opettaakseen minua ihmisistä, joilla on krooninen tai pitkäaikainen vaiva. Pitäkää mielessä, että tämän aikana pyörätuolissa oleva ja aivovammainen poikani oli istumassa oikealla puolellani Jeesuksen seisoessa vasemmalla puolellani. Kyllä, halusin epätoivoisesti Hänen panevan kätensä Chrisin päälle. Mutta Hän oli ollut monet kerrat kotonamme ilmestyen minulle opettaakseen minua vuosien kuluessa Chrisin ollessa nukkumassa ihan käytävän varrella olevassa huoneessa, eikä Hän koskaan tehnyt niin. Itse asiassa Chrisin usko vielä tänäänkin keskittyy sen ympärille, mitä Herra sanoi hänelle muutama kuukausi ennen tuota iltaa.

Muutamaa kuukautta aiemmin Chris tuli ryömien pitkin käytävää (vetäen itseään käsillään vatsallaan ollen koska hän ei voi kävellä) - "Iskä! Iskä! Tiedätkö mitä Jeesus sanoi minulle?! Jeesus sanoi, että Hän kävelee kanssani vuorien poikki! Jep, niin Hän sanoi tosiaan. Eikö se ole upeaa! Hän kävelee kanssani vuorien poikki. Jahuu! (naurua, hekotusta), jep, Hän kävelee vuorien poikki kanssani!"

Hän on nähnyt lasten juoksevan televisiossa ja sanonut: "Kun pääsen taivaaseen, juoksen noin" ja monia muita kommentteja, jotka osoittavat, että hänen uskonsa ei kohdistu parantumiseen tänään, vaan siihen kun hän pääsee taivaaseen. Hänelle meidän (Barbin ja minun) pettymykseksi 'kävelee kanssani vuorien poikki' tarkoitti tulevaa maailmanaikaa tai taivasta, ei niitä vuoria, jotka ovat päivän ajomatkan päässä Coloradossa tässä elämässä. Mutta hän on siinä pisteessä enkä voi kumota sitä, koska hän on aikuinen ja hänellä on ymmärrystä tuolla alueella (vaikka olen yrittänyt). Mutta auktoriteettiketjut ja se, kuinka Hän toimii perheissä, oli toinen näyssä ilmestymisen kerta...

Kuvia

Herra aloitti: "Ihmiset ajattelevat kuvina." Kysyin, mitä Hän tarkoitti ja Hän vastasi: "Jos sanon 'kissa', mitä ajattelet?" Sanoin: "Ajattelen ja näen kuvan Clipperistä, pikku kissasta, jonka veljeni pelasti, kun se oli asfaltin peitossa oleva pentu, kun meidän talon edessä oli tie päällystetty uudelleen." Hän sanoi: "Aivan. Mutta toiset saattavat ajatella ja nähdä kuvan omasta kissastaan ja jopa leijonasta tai tiikeristä. Ihmiset ajattelevat kuvina."

"Joten kun ihmisellä on ollut pitkän aikaa jokin vaiva tai jopa syntymästä asti, hänellä on vain vähän tai ei lainkaan tietoa mielessään siitä, miltä hän näyttää terveenä, siitä, millaista elämä olisi, jos hän olisi terve. Hänellä ei ole mitään kuvaa, joka tulee luonnollisesti hänen mieleensä, ei mitään muistoa itsestään terveenä. Kun vammaudut tai on jotain, jonka suhteen vastaanotat helposti paranemisen, se johtuu osin siitä, että tiedät, millaista on olla terve. Terveys on sinulle normaalia, parantumisen tarvitseminen on epätavallista. Mutta hänelle vastakkainen on totta: hänen vaivansa on normaalia ja hänellä on vain vähän tai ei yhtään muistoa tai kuvaa siitä, mitä terveys ja eheys tarkoittavat."

"Tämän tähden sanotaan, että kun Bartimeus kuuli, että se oli 'Jeesus Nasaretilainen', hän huusi ääneen. Kun hän kuuli parantumisista ja ihmeistä ja siitä, mitä ihmiset sanoivat, ilmestys alkoi tehdä työtä hänessä hänen omistautuessa sille (ilmestys ja sen tähden usko, joka syntyi sen tuloksena) tietäen ensiksi kuka MINÄ OLEN ja sitten hän alkoi ajatella näkemistä. Sama asia verenvuodosta kärsineen naisen kohdalla, jonka sanotaan 'kuulleen Jeesuksesta', ja sen tähden toisista parantumisista ja ihmeistä. Hän sai ilmestyksen, että myös hän voisi parantua: "Hän sanoi itselleen, jos vain kosketan Hänen vaatteitaan, paranen."

Hän jatkoi: "Usko siihen, että voi parantua, vaatii yleensä henkilökohtaista ilmestystä." Pyysin muita esimerkkejä ja Hän jatkoi: "Mainitsin jo Paavalin Apt. 14:ssä ja syntymässä rampautuneen miehen, jolla oli usko tulla parannetuksi. Paavali ei tehnyt mitään, vaan havaitsi hengessään, että miehellä oli usko. Miehen usko teki hänet terveeksi. Ilmestys tulee Isältä, ja useimmat ihmiset, joiden kanssa olet ollut tekemisissä, eivät ole viettäneet tai vietä aikaa Isän edessä saadakseen ilmestyksen koskien tilannetta, tai he saavat sen, mutta jättävät sen huomiotta ja jatkavat 'uskomista' kuten ennenkin, koska se, mitä Hän paljastaa, ei ole sitä mitä he haluavat."

Pyysin esimerkkejä ja Hän kertoi tuntemistani ihmisistä. Eräs oli nuori mies, joka sai diagnoosin, joka tarkoitti kuolemaan vievää tautia, jos sitä ei hoidettaisi, mutta olisi parannettavissa, jos sitä hoidettaisiin. Hän oli nuori evankelista, jolla oli vaimo ja pieniä lapsia, mutta hän kieltäytyi lääketieteellisestä hoidosta, mikä oli Isän varaama huolenpito häntä kohtaan, koska hän halusi 'seistä uskossa'. Hän kuoli muutama kuukausi myöhemmin jättäen monet hämmennyksen valtaan sen suhteen, miksei Jumala parantanut häntä, kun hän 'seisoi uskossa'. Hän ei seissyt uskossa, sillä hänellä oli ilmestys Isältä siitä toimintatavasta, johon ryhtyä, mutta hän jätti sen huomiotta ja kärsi sen mukaiset seuraukset. Hän on tietysti taivaassa, mutta olisi voinut elää pitempään.

Hän puhui Chrisin erityisopettajasta, joka oli kristitty ja jolla oli aivokasvain. Puhuin hänelle parantumisesta ja uskosta ja jätin hänelle (kasetin) ääneen luettuja parantumista käsitteleviä Raamatun kohtia. Hän käytti viikon kuunnellen niitä, lukien evankeliumeissa olevia esimerkkejä parantumisesta ja päätyi tulemaan välittömästi ja täydellisesti parantuneeksi, kun panin käteni hänen päälleen noin viikkoa myöhemmin. Hän kertoi Barbista, joka oli murskannut kasvojensa oikean puolen hirveässä kaatumisessa, mutta vastaanotti täydellisen kasvojensa hermojen ja lihasten parantumisen – jotakin, mitä korjaavaa kirurgi sanoi, ettei voisi tapahtua johtuen vakavista hermovaurioista/hermojen vaurioittamisesta – koska Barb käytti koko aikansa kuuntelemalla parantumista koskevia Raamatun kohtia ja siitä hetkestä lähtien kun panin käteni hänen päälleen, palvoi ja kiitti Isää – kaikki perustui ilmestykseen ja puhtaaseen sydämeen ja keskittymiseen.

Oli useita muita esimerkkejä tapauksista, joissa ihmiset vastaanottivat parantumisen ja joissa ei. Tapauksia, joissa jotkut tajusivat, että oli heidän tai heidän rakkaidensa aika 'lähteä', ja joissa ihmiset taistelivat tuota ilmestystä vastaan. Ja Hän lopetti antamalla minulle lisää ymmärrystä Chrisistä, omasta rakkaudestaan häntä kohtaan, Hänen ilostaan Chrisin suhteen ja muista henkilökohtaisemmista asioista. Ja sitten Hän oli poissa.

Ja vaikka aihe parantuminen ja ikääntyminen, usko ja toivo, on laaja-alainen ja aiheesta on kirjoitettu tuhansia kirjoja, minun täytyy puhua minulle annetun armon mukaan, vaikka ehkä olen herättänyt yhtä monta kysymystä kuin mihin olen vastannut, toivon, että olen antanut ajattelun aihetta. Jos jollakulla on joitain erityisiä kysymyksiä, voitte aina kirjoittaa minulle suoraan sähköpostia (englanniksi) alla olevaan sähköpostiosoitteeseen. Mutta minun täytyy lopettaa tämä opetussarja tältä erää. Ensi viikolla: miksi emme rukoile Pyhää Henkeä. Siihen saakka, siunauksin,

John Fenn
cwowi.org ja sähköpostit voi lähettää osoitteeseen cwowi@aol.com